

51. Gyűlj már össze, Isten népe... (D.368)

1. Gyűlj már ös-sze, Is - ten né - pe, Si - on he-gyén egy-be-gyűlj,

Mert a föld-nek fe - je - del - me A vég-harc-ra fel - ké-szül.

El - jő az Úr a - ma nap - ja, Mint a tol - vaj éj - je - len.

Éb-redj, éb-redj, hű szol - gá - ja, A - ki o - kos, kész le - sen!

2. Testvéreim, ne késsetek, Közeleg már az idő,
Adjátok át szíveteket Jegyesünknek, aki jó!
Tűrjétek a bajt nyugodtan, És ha felkiáltotok:
– Mennyire megfogytokztam! – Isten lesz a vigasztok.
3. Minden könnyünk, sóhajtasunk Szent énekké lészen ott,
Ürömtelt volt a poharunk, S szent örömmé változott;
Bár még most villogni látjuk Sátán álnok fegyverét,
Ne csüggedjünk s hittel várjuk Istenünk segítségét!

4. Könnyeinket hittetl vetjük, Míg e földön vándorlunk;
Fájdalmunkat elviseljük, Míg a mennybe eljutunk.
Áldozzuk hát könnyet neki, A könnyező Királynak,
Míg a mennyben szívünk zengi: – Dicsőség a Bárálynak!
5. Választottak, örüljete! – Szól hozzánk a szent ige –,
Halálíg hívek legyetek, S vele éltek örökre!
– Ó, folytassuk hát, testvérek, Bátran hitünk szent harcát,
S majd a győzedelmi ének Zeng az örökléten át.
6. Ki ne óhajtna kifutni Babilonból messzire;
Az ég polgárává lenni, S jutni Sion hegyére?!
Csak ott vagyunk biztos helyen – Isten a mi oltalmunk! –,
És majd ama nagy reggelen Örömmé lesz fájdalmunk.
7. Megváltottak, harcoljatok A próbáknak tüzeiben,
Istenünk lesz vigasztok Fenn, az örök életben.
Egyedül a győzelmesek Nyernek ott majd koronát;
Virrasszatok, szeressetek Most és mindörökkön át!